

ПРИЛОЖЕНИЕ

ВТОРИ ПРОТОКОЛ

съставен на основание член К.3 от Договора за Европейския съюз към Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ по настоящия протокол, държави - членки на Европейския съюз,

КАТО СЕ ПОЗОВАВАТ на Акта на Съвета от 19 юни 1997 г.,

КАТО ЖЕЛАЯТ да осигурят техните наказателни закони да допринасят ефикасно за защитата на финансовите интереси на Европейските общности;

КАТО ПРИЗНАВАТ важността на Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности от 26 юли 1995 г. в борбата с измамата, която нанася щети на приходите и разходите на Общността;

КАТО ПРИЗНАВАТ важността на Протокола от 27 септември 1996 г. към упоменатата конвенция в борбата срещу корупцията, която нанася или може да нанесе щети на финансовите интереси на Европейските общности;

КАТО СЪЗНАВАТ, че финансовите интереси на Европейските общности могат да пострадат или да са застрашени от действия, извършени от името на юридически лица, и от действия, включващи пране на пари;

УБЕДЕНИ в необходимостта националният закон да бъде адаптиран, когато е необходимо, за да осигури възможността юридически лица да могат да отговарят в случаи на измама, активна корупция или пране на пари, извършени за тяхно облагодетелстване, които ощетяват или биха могли да нанесат щети на финансовите интереси на Европейските общности;

УБЕДЕНИ в необходимостта националният закон да бъде адаптиран, когато е необходимо, за да наказва действия по пране на облагите от измамата или корупцията, които нанасят или биха нанесли щети на финансовите интереси на Европейските общности и да направят възможно конфискуването на облагите от такива измами и корупция;

УБЕДЕНИ в необходимостта националният закон да бъде адаптиран, когато е необходимо, за да се предотврати отказването на взаимна помощ само защото престъпленията, покрити от настоящия протокол, засягат или се считат за данъчни или митнически престъпления;

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че сътрудничеството между държави-членки вече е обхванато от Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности от 26 юли 1995 г., но има нужда, без това да накърнява задълженията по закона на Общността, да бъде направена също съответна разпоредба за

сътрудничеството между държави-членки и Комисията, за да се осигурят ефикасни действия срещу измамата, активната и пасивна корупция, и свързаното пране на пари, които нанасят или биха нанесли щети на финансовите интереси на Европейските общности, включително за обмен на информация между държавите-членки и Комисията;

КАТО СЧИТАТ, че за да се насърчи и улесни обменът на информация, е необходимо да се осигури адекватна защита на личните данни;

КАТО СЧИТАТ, че обменът на информация не трябва да възпрепятства извършващи се разследвания и поради това е необходимо да осигури защита на тайната на разследване;

КАТО СЧИТАТ, че трябва да се съставят съответните разпоредби по компетентността на Съда на Европейските общности;

КАТО СЧИТАТ, че съответните разпоредби на Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности от 26 юли 1995 г. трябва да се направят приложими за някои действия, обхванати от настоящия протокол,

СЕ ДОГОВОРИХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Определения

За целите на настоящия протокол:

а) „Конвенция“ означава конвенцията, съставена на база на член К.3 от Договора за Европейския съюз, по защитата на финансовите интереси на Европейските общности от 26 юли 1995 г.¹;

б) „измама“ означава деянието, посочено в член 1 от Конвенцията;

в) - „пасивна корупция“ означава деянието, посочено в член 2 от протокола, съставен на основание на член К.3 на Договора за Европейския съюз към Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности от 27 септември 1996 г.²,

- „активна корупция“ означава деянието, посочено в член 3 от същия протокол;

г) „юридическо лице“ означава всяка институция, която има такъв статут съгласно приложимия национален закон, с изключение на държавни или други

¹ ОВ С 316, 27.11.1995 г., стр. 49.

² ОВ С 313, 23.10.1996 г., стр. 2.

публични органи при упражняване на държавни пълномощия и на публични международни организации;

д) „пране на пари“ означава деянието, както е дефинирано в третото тире на член 1 на Директива 91/308/ЕЕС на Съвета от 10 юни 1991 г. по предотвратяване на използването на финансовата система за пране на пари³, свързано с облагите от измама, най-малкото в сериозни случаи, и при активна и пасивна корупция.

Член 2

Пране на пари

Всяка държава-членка ще вземе необходимите мерки за да постанови прането на пари като престъпление по наказателния кодекс.

Член 3

Отговорност на юридически лица

1. Всяка държава-членка взема необходимите мерки, за да осигури юридически лица да могат да се държат отговорни за измама, активна корупция и пране на пари, извършени за тяхна облага от всяко лице, действащо самостоятелно или като част на орган на юридическото лице, което има ръководно положение в рамките на юридическото лице, което се основава на

- правомощие да представлява юридическото лице, или
- пълномощие да взема решения от името на юридическото лице, или
- пълномощие да упражнява контрол в рамките на юридическото лице,

както и за участието като помагачи или подбудители в такава измама, активна корупция или пране на пари, или опит за извършване на такава измама.

2. Отделно от случаите, вече предвидени в параграф 1, всяка държава-членка взема необходимите мерки, за да осигури юридическо лице да може да бъде отговорно, когато липсата на надзор и контрол от лице, посочено в параграф 1, е направило възможно извършването на измама или акт на активна корупция, или пране на пари за облага на това юридическо лице от подчинено на него лице.

3. Отговорността на юридическото лице по параграфи 1 и 2 няма да изключва наказателно съдебно преследване срещу физически лица, които са извършители, подбудители или помагачи в измама, активна корупция или пране на пари.

Член 4

³ ОВ L 116, 28.6.1991 г., стр. 77.

Санкции на юридическо лице

1. Всяка държава-членка взема необходимите мерки, за да осигури юридическо лице да е отговорно съгласно член 3, параграф 1 и да подлежи на наказание с ефективни, съответстващи и въздействащи предупредително санкции, които включват наказателни или ненаказателни глоби, и могат да включват други санкции като:

- а) лишаване от право на социални придобивки и помощи;
- б) временно или завинаги лишаване от право да се упражнява търговска дейност;
- в) поставяне под съдебен надзор;
- г) заповед за ликвидация.

2. Всяка държава-членка взема необходимите мерки, за да осигури юридическо лице, отговорно съгласно член 3, параграф 2, да подлежи на наказание с ефективни, съответстващи и въздействащи предупредително санкции или мерки.

Член 5

Конфискация

Всяка държава-членка взема необходимите мерки, за да направи възможно отнемането и - без да засяга правата на добросъвестни трети страни - конфискацията или премахване на оръдията и облагите на измама, активна и пасивна корупция и пране на пари, или на имущество, стойността на което съответства на тези облаги. Държавата-членка се разпорежда с всяко оръдие, облаги или друго имущество, отнето или конфискувано в съответствие с националния закон.

Член 6

Сътрудничество с Комисията на Европейските общности

Държава-членка не може да откаже да предостави взаимна помощ по отношение на измама, активна и пасивна корупция и пране на пари единствено по причина, че се отнася или се счита за данъчно или митническо престъпление.

Член 7

Сътрудничество с Комисията на Европейските общности

1. Държавите-членки и Комисията си сътрудничат в борбата срещу измамата, активната и пасивна корупция, и прането на пари.

За тази цел Комисията оказва техническа и оперативна помощ, от която може да се нуждаят компетентните национални органи, за да се улесни координацията на техните разследвания.

2. Компетентните органи в държавите-членки могат да обменят информация с Комисията, така че да улесни установяването на факти и да осигурят ефикасни действия срещу измамата, активната и пасивната корупция, и прането на пари. Комисията и компетентните национални органи вземат предвид при всеки специфичен случай изискванията за тайна на разследването и защитата на данните. В тази връзка, когато държава-членка доставя информация на Комисията, тя може да постави специфични условия за използване на информацията от Комисията или от друга държава-членка, на която тази информация може да бъде предадена.

Член 8

Отговорност за защита на данните на Комисията

В контекста на обмен на информация съгласно член 7, параграф 2, Комисията осигурява по отношение на обработката на лични данни ниво на защита, еквивалентно на нивото на защита, определено в Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни и относно свободното движение на тези данни⁴.

Член 9

Публикуване на правилата за защита на данните

Приетите правила, засягащи задълженията по член 8, се публикуват в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 10

Предаване на данни на други държави-членки и на трети страни

1. Предмет на всяко от условията, посочени в член 7, параграф 2, Комисията може да предава лични данни, получени от държава-членка при изпълнение на нейните функции по член 7, на всяка друга държава-членка. Комисията информира държавата-членка, която е предоставила информацията, за своето намерение да извърши това предаване.

2. Комисията може при същите условия да предава лични данни, получени от държава-членка при изпълнение на своите функции по член 7, на всяка трета

⁴ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

страна, при условие че държавата-членка, която е предоставила информацията, е съгласна с това предаване.

Член 11

Надзорни органи

Всеки орган, определен или създаден за да упражнява функцията на независим надзор на защитата на данните, притежавани от Комисията съгласно нейните функции по Договора за създаване на Европейската общност, е компетентен да упражнява същите функции по отношение на личните данни, притежавани от Комисията по силата на настоящия протокол.

Член 12

Връзка с конвенцията

1. Разпоредбите на членове 3, 5 и 6 от Конвенцията се отнасят за деянието, упоменато в член 2 от настоящия протокол.

2. Следните разпоредби на Конвенцията също се отнасят за настоящия протокол:

- член 4, при разбирането, че ако не е посочено друго по време на нотификацията, предвидена в член 16, параграф 2 от настоящия протокол, всяка декларация по смисъла на член 4, параграф 2 от Конвенцията се отнася също за настоящия протокол,

- член 7, при разбирането, че принципът *ne bis in idem* се отнася също за юридически лица и че ако не е посочено друго по време на нотификацията, предвидена в член 16, параграф 2 от настоящия протокол, всяка декларация по смисъла на член 4, параграф 2 от Конвенцията се отнася също за настоящия протокол,

- член 9,

- член 10.

Член 13

Съдът на Европейските общности

1. Всеки спор между държави-членки при тълкуването или прилагането на настоящия протокол трябва в началния етап да бъде разгледан от Съвета в съответствие с процедурата, определена в дял VI от Договора за Европейския съюз, с оглед постигане на разрешение.

Ако не се намери разрешение в срок от шест месеца, въпросът се отнася до Съда на Европейските общности от страна по спора.

2. Всеки спор между една или повече държави-членки и Комисията, засягащ прилагането на член 2 по отношение на член 1, буква е), членове 7, 8, 10, и член 12, параграф 2, четвърта алинея от настоящия протокол, за който е потвърдено, че не може да се разреши чрез преговори, може да се предостави на Съда на Европейските общности след изтичане на срока от шест месеца от датата, на която една от страните е нотифицирала другата за съществуването на спора.

3. Протоколът, съставен на основание член К.3 на Договора за Европейския съюз, относно тълкуването чрез предварителни решения от Съда на Европейските общности на Конвенцията относно защита на финансовите интереси на Европейските общности от 29 ноември 1996 г.⁵, се отнася за настоящия протокол при разбирането, че декларацията, направена от държава-членка съгласно член 2 от този протокол, е валидна също за настоящия протокол, освен ако съответната държава-членка не направи декларация за противното при даване на нотификацията, предвидена в член 16, параграф 2 от настоящия протокол.

Член 14

Извъндоговорна отговорност

За целите на настоящия протокол извъндоговорната отговорност на Общността се урежда с член 215, втората алинея от Договора за създаване на Европейската общност. Прилага се член 178 от същия договор.

Член 15

Съдебен контрол

1. Съдът на Европейските общности има юрисдикция при съдебно производство, предизвикано от всяко физическо или юридическо лице срещу решение на Комисията, адресирано до това лице, или което пряко или лично засяга това лице, на основание на нарушаване на член 8 или някое правило, прието съгласно него, или при злоупотреба с власт.

2. Член 168а, параграфи 1 и 2, член 173, пета алинея, член 174, първа алинея, член 176, първа и втора алинея, и членове 185 и 186 от Договора за създаване на Европейската общност, както и Уставът на Съда на Европейската общност, се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 16

Влизане в сила

⁵ ОВ С 151, 20.5.1997 г., стр. 1.

1. Настоящият протокол подлежи на одобряване от държавите-членки в съответствие с техните конституционни изисквания.
2. Държавите-членки нотифицират Генералния секретар на Съвета на Европейския съюз за приключване на процедурите, изисквани съгласно техните съответни конституционни норми, за одобряване на този протокол.
3. Настоящият протокол влиза в сила деветдесет дни след нотификацията, предвидена в параграф 2, от държавата, която, бидейки член на Европейския съюз към датата на одобряване от Съвета на акта за съставяне на настоящия протокол, е последната, изпълнила тази формалност. Ако обаче Конвенцията не е влязла в сила на тази дата, настоящият протокол влиза в сила от датата, на която Конвенцията влиза в сила.
4. Прилагането на член 7, параграф 2 обаче се спира, ако и докато съответните институции на Европейските общности не изпълнят задължението да публикуват правилника за защита на данни съгласно член 9 или не са спазени условията на член 11, засягащи надзорния орган.

Член 17

Присъединяване на нови държави-членки

1. Настоящият протокол е открит за присъединяване от всяка държава, която става членка на Европейския съюз.
2. Текстът на настоящия протокол на езика на присъединяващата се държава, съставен от Съвета на Европейския съюз, е автентичен.
3. Документите за присъединяване се депозират при депозитара.
4. Настоящият протокол влиза сила по отношение на всяка държава, която се присъединява към него, деветдесет дни след депозирането на нейния документ на присъединяване или на датата на влизане в сила на настоящия протокол, ако той не е влязъл в сила при изтичане на упоменатия период от деветдесет дни.

Член 18

Резерви

1. Всяка държава-членка може да си запази правото да постанови прането на пари, свързано с облаги от активна и пасивна корупция, като престъпление по наказателния кодекс, само при сериозни случаи на активна и пасивна корупция. Всяка държава-членка, която формулира такава резерва, информира депозитара, като посочва подробно обхвата на резервата при нотификацията, предвидена в член 16, параграф 2. Тази резерва е валидна за срок от пет години след упоменатата нотификация. Тя може да бъде подновена веднъж за още един период от пет години.

2. Република Австрия може при предаване на нотификацията, посочена в член 16, параграф 2, да декларира, че тя не се обвързва с членове 3 и 4. Тази декларация престава да действа пет години след одобряването на акта за съставяне на настоящия протокол.

3. Не се разрешават други резерви, освен предвидените в член 12, параграф 2, първо и второ тире.

Член 19

Депозитар

1. Генералният секретар на Съвета на Европейския съюз изпълнява длъжността депозитар на този протокол.

2. Депозитарът публикува в *Официален вестник на Европейските общности* информация по напредъка на одобряванията и присъединяванията, декларации и резерви, и всякакви други нотификации, засягащи този протокол.

Съвместна декларация по член 13, параграф 2

Държавите-членки декларират, че позоваването в член 13, параграф 2 на член 7 от Протокола се прилага само по отношение на сътрудничеството между Комисията от една страна и държавите-членки от друга страна, и не засяга свободата на действие на държавите-членки при предоставянето на информация по време на наказателни разследвания.

Декларация на Комисията по член 7

Комисията приема задачите, които са ѝ възложени по силата на член 7 от Втория допълнителен протокол към Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности.